ای عمو، بگو لا اله الا الله، کلمه‌ای که با آن نزد الله از تو دفاع کنم

از سعید بن مُسَیِّب از پدرش روایت کرده که گفت: هنگامی که وفات ابوطالب فرا رسید، رسول الله صلی الله علیه وسلم نزد او آمد و ابوجهل و عبدالله بن ابی اُمیه بن مغیره را نزد او یافت، پس فرمودند: «ای عمو، بگو لا اله الا الله، کلمه‌ای که با آن نزد الله از تو دفاع کنم»، پس ابوجهل و عبدالله بن ابی امیه گفتند: آیا از دین عبدالمطلب رویگردانی می‌کنی؟ پس رسول الله صلی الله علیه وسلم همچنان این سخن را بر او عرضه می‌کرد، و آنان نیز آن سخن را تکرار می‌کردند تا آنکه ابوطالب در آخرین سخنش به آنان گفت: بر دین عبدالمطلب [هستم] و از گفتن لا اله الا الله ابا ورزید. راوی می‌گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «به الله سوگند تا وقتی که نهی نشوم برایت استغفار می خواهم» پس الله تعالی این آیه را نازل کرد: {ما كانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذينَ آمَنوا أَن يَستَغفِروا لِلمُشرِكينَ} [توبة: ١١٣] (برای پیامبر و کسانی که ایمان آوردند سزاوار نیست که برای مشرکان آمرزش بخواهند...) و الله دربارۀ ابوطالب این آیه را خطاب به پیامبر صلی الله علیه وسلم نازل کرد: {إِنَّكَ لا تَهدي مَن أَحبَبتَ وَلكِنَّ اللَّهَ يَهدي مَن يَشاءُ} [قصص: ٥٦] ([ای پیامبر،] بی‌تردید، تو نمی‌توانی هر کس را دوست داشته باشی [به اجبار به راه راست] هدایت کنی؛ بلکه الله است که هر کس را بخواهد هدایت می‌کند).

[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم به نزد عمویش که در حال جان سپردن بود رفت و به او فرمودند: ای عمو، بگو «لا اله الا الله»، سخنی که نزد الله با آن برایت گواهی دهم. ابوجهل و عبدالله بن ابی امیه گفتند: ای ابوطالب، دین پدرت عبدالمطلب را ترک می‌گویی؟ منظورشان عبادت بت‌ها بود، و این را آنقدر تکرار کردند که آخرین سخنی که به آنان گفت این بود که: بر دین عبدالمطلب هستم، دین شرک و پرسش بت‌ها، پس پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: تا وقتی که پروردگارم مرا نهی نکرده برایت دعای مغفرت خواهم کرد. سپس این سخن حق تعالی نازل شد که: {مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ} (برای پیامبر و کسانی که ایمان آوردند سزاوار نیست که برای مشرکان ـ پس از اینکه برایشان آشکار شد که آنان اهل دوزخند ـ آمرزش بخواهند؛ هر چند از نزدیکان باشند) [توبه: ١١٣]. و این سخن الله تعالی دربارۀ ابوطالب نازل گردید که: {إِنَّكَ لا تَهدي مَن أَحبَبتَ وَلكِنَّ اللَّهَ يَهدي مَن يَشاءُ} ([ای پیامبر،] بی‌تردید، تو نمی‌توانی هر کس را دوست داشته باشی [به اجبار به راه راست] هدایت کنی؛ بلکه الله است که هر کس را بخواهد هدایت می‌کند) [قصص: ٥٦]، تو نمی‌توانی کسی را به مجرد آنکه خواهان هدایتش هستی هدایت کنی، بلکه وظیفۀ تو ابلاغ است و الله هرکه را بخواهد هدایت می‌کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/3410